

5.000 kr. skulle være et adgangskort til svømmehallen eller andet. Det synes jeg sådan set er en fin idé. Men jeg synes stadig, det er vigtigt, at der er en konsekvens, at borgeren oplever, at kommunen ikke bare kan begå den ene fejl efter den anden, uden at det har nogen betydning.

Især fordi det, borgeren oplever, ikke kun, som fru Elisabeth Arnold siger, er, at hvis vedkommende har fået en ydelse uretmæssigt, skal vedkommende trækkes i indkomsten for at få den tilbage. Det, der sker, er jo nogle gange, at hvis borgeren har skrevet forkert på et skema, ikke har fået indsendt et skema til tiden eller andet, så bones der, og så koster det virkelig, for så mister borgeren sin indkomst. Eller hvis borgeren ikke har sørget for at give de korrekte oplysninger om, hvor tit vedkommende sover sammen med en mand eller hvad det nu kan være, kan det også have betydning for vedkommendes indkomst og have meget store konsekvenser.

Derfor er det, at det af mange borgere opleves dybt urimeligt, at det, når de så kan tage kommunen i at begå den ene fejl efter den anden, ikke har nogen konsekvens.

Vi er fuldstændig klar over, at det ikke er, fordi de sagsbehandlere, der sidder ude i kommunerne, er onde eller ikke ønsker at overholde loven eller andet. Men de har ofte nogle meget urimelige arbejdsvilkår, og vi er bange for, at de arbejdsvilkår bliver endnu værre med den kommunalreform, der gennemføres. Især med den udligningsreform, der kommer bagefter, hvor vi kan risikere, at mange kommuner får endnu færre penge, end de har i dag, og så bliver der endnu færre penge til at sikre en god sagsbehandling. Derfor mener vi, det er så vigtigt, at vi i tide får diskuteret, hvad vi kan gøre for at prøve at rette lidt op på det.

Kl. 13.40

Det undrer mig altså, at de partier, der har fremsat et forslag til kommunalreform, hvor de siger, at de på sundhedsområdet tror, at vi får langt mere forebyggelse af sygdomme, hvis kommunerne skal betale 4.000 kr., hver gang en borger skal indlægges, ikke mener, at det vil have nogen betydning overhovedet, at kommunerne skal betale 5.000 kr., som dog er mere end 4.000 kr., hver gang de har begået en fejl på det sociale område. Man skulle tro, at økonomiske incitamenter ville virke på begge områder, men det kan være, at de i virkeligheden ikke tror, at det virker på sundhedsområdet. En eller anden forklaring må der jo være et sted.

Så har Ombudsmanden været nævnt flere gange, og det er klart, at det er vigtigt med Ombudsmanden, men mange har ikke det overskud, der skal til, for at lave en formel klage til Ombudsmanden, eller mener, at de ikke får meget ud af, at de får medhold fra Ombudsmanden, i, at der skulle have været partshøring, hvis det alligevel ikke fører til, at deres sag skal gå om, fordi dette ikke ville have ført til et andet resultat. Så hvad får de egentlig ud af at klage til Ombudsmanden?

Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at han tager sagerne op alligevel, og det, som man kan se i hans beretning og det, han gjorde op her sidst, hvor Retsudvalget havde offentlig høring med Ombudsmanden, var, at der er flere fejl ude i kommunerne, end der er i de øvrige dele af den offentlige forvaltning. Det tyder jo altså på, at der her er et problem, vi er nødt til at tage alvorligt, noget, vi er nødt til at gøre noget ved.

Vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet diskutere med de øvrige partier, hvad det så er, vi kan gøre, hvis ikke det skal være en bod eller et kort til svømmehallen, eller hvad det nu kan være. Hvad er det så, vi kan prøve at gøre for at få en bedre sagsbehandling?

Men vi mener faktisk, at det er utrolig vigtigt at få gjort noget for at sikre en bedre retssikkerhed, også på det sociale område og for de borgere, der ikke har råd til at betale store, dyre advokatregninger, revisorregninger osv.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil blot spinde en enkelt ende over det udtryk, som fru Line Barfod har brugt flere gange nu: Det er urimeligt, at kommunen skal kunne begå den ene fejl efter den anden.

Jeg går ud fra, at det er sådan, at hvis kommunerne begå den ene fejl efter den anden, ustandselig glemmer partshøring, ustandselig glemmer notatpligt, og hvad der ellers kan være der, så kommer der vægt bag de klager, der kommer, for så er der jo et mønster. Så er det noget, der betyder noget i den lokale presse, i den lokale omtale af kommunens forvaltning, og det betyder også noget for en eventuel klage til Ombudsmanden.

Så hvis kommunerne virkelig er så dårlige til at administrere, at de laver den ene fejl efter den anden, kommer der jo faktisk vægt bag de klager, der kommer.